

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-19-17

Druk nr 1297
Warszawa, 14 lutego 2017 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Przepisy
wprowadzające ustawę o Krajowej
Administracji Skarbowej i ustawy o
Krajowej Administracji Skarbowej.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Finansów.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) art. 19–21, art. 23, art. 24, art. 26, art. 32, art. 34 oraz art. 42 ust. 2–5, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. ...);”;
- 2) w art. 32:
 - a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
 - b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 3) w art. 48 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) art. 179 otrzymuje brzmienie:
„Art. 179. § 1. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.
§ 2. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, będących w jego dyspozycji oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, dokonuje ten organ.

§ 3. Zabezpieczenia majątkowego może dokonywać także Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 4. W razie orzeczenia środka karnego przypadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej organ egzekucyjny określony w art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego prowadzi także egzekucję orzeczonej równocześnie kary grzywny, środka karnego przypadku przedmiotów lub ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, jeżeli ich zabezpieczenia dokonał uprzednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. Jeżeli orzeczenie o przypadku przedmiotów dotyczy towarów o nieunijnym statusie celnym, organem postępowania wykonawczego właściwym do wykonania orzeczenia o przypadku przedmiotów w tym zakresie jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”;

4) w art. 83:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 14 ust. 9f otrzymuje brzmienie:

„9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) użyte w art. 33 w ust. 6 i w art. 37 w ust. 1a wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) użyte w art. 33a w ust. 7 i 9, w różnym przypadku, wyrazy „organ celny” zastępuje się użytymi, w odpowiednim przypadku, wyrazami „naczelnik

urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”,

d) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, a podatkiem:

1) pobranym przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego,

2) należnym z tytułu importu towarów wykazanym przez podatnika w:

a) zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub

b) deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b

– w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.”,

e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) w art. 87:

a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”,

b) w ust. 4f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – do zakończenia tego postępowania;”,

f) w pkt 12 skreśla się wyrazy „w art. 89b w ust. 6” i „oraz w art. 111 w ust. 2”,

- g) po pkt 12 dodaje się pkt 12a i 12b w brzmieniu:
- „12a) użyte w art. 96 w ust. 9 w pkt 4, w art. 105b w ust. 1 w pkt 4, w ust. 11a, w ust. 14, w art. 105c w ust. 9c oraz w art. 112a w ust. 3 i 4, w różnej liczbie i różnym przypadku, wyrazy „organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 12b) w art. 111 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego”;
- h) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
- „15) w art. 105b w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna – do zakończenia tego postępowania;”;
- i) uchyla się pkt 17,
- j) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:
- „17a) w art. 112b:
- a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:
- „– naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zaniżenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe.”;
- b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo w trakcie kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”;

- c) w ust. 3:
 - w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej podatnik:”,
 - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”;
- 5) w art. 85:
 - a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Kwotę należności celnych nieuiszczoną w terminie pokrywa się ze złożonego zabezpieczenia.”,
 - b) w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w ust. 1:
 - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:”,
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 17a ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4–6.”;
- 6) art. 112 otrzymuje brzmienie:
„Art. 112. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605 i 1807) wprowadza się następujące zmiany:
 - 1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) Krajowej Informacji Skarbowej i izbach administracji skarbowej;”;
 - 2) w art. 52 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a także zastępcy tych osób.”;

- 3) w art. 53 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, mogą zajmować osoby, które spełniają wymagania określone w przepisach odrębnych.”;
- 4) w art. 53a:
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Osoby na stanowiska, o których mowa w art. 52 pkt 5, powołuje i odwołuje się według odrębnych przepisów.”,
- b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:
„5. Powołanie na stanowiska, o których mowa w ust. 1–4a, jest równoznaczne z nawiązaniem stosunku pracy na podstawie powołania, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60).
6. Urzędnikowi służby cywilnej oraz pracownikowi służby cywilnej powołanemu na stanowisko, o którym mowa w art. 52 pkt 2–5, dyrektor generalny urzędu, w którym jest on zatrudniony, udziela urlopu bezpłatnego na czas powołania.”;
- 7) w art. 121 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) w art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie”;
- 8) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:
„Art. 149a. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 352 i 2001) w art. 1:
1) w pkt 9 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
2) w pkt 17 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, 788 i 1269)” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 9) w art. 160 uchyla się ust. 7;

10) w art. 170 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.”;

11) po art. 171 dodaje się art. 171a w brzmieniu:

„Art. 171a. Osoby zajmujące stanowiska oraz pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują swoje obowiązki, do dnia otrzymania aktów powołania, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.”;

12) w art. 199 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, 2024 i 2138 oraz z 2017 r. poz. 88), ujawnione do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego, wszczynają i prowadzą właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.”;

13) w art. 202:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W ramach postępowań kontrolnych, o których mowa w ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego. Przepisy dotychczasowe stosuje się.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2b. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych,

wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli termin do wniesienia wniosku nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego, mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

3b. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega rozpatrzeniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli termin do wniesienia wniosku nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

e) w ust. 4 wyrazy „Przepisy ust. 1–3” zastępuje się wyrazami „Przepisy ust. 1–3b”;

14) art. 203 otrzymuje brzmienie:

„Art. 203. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem dyrektorom urzędów kontroli skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający

siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 jest właściwy Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

15) w art. 205 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

16) po art. 222 dodaje się art. 222a w brzmieniu:

„Art. 222a. 1. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, które zostały złożone do naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy. Upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom wymienionym w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

2. Podmioty, które przed dniem 1 marca 2017 r. złożyły kaucję gwarancyjną w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, są obowiązane do dnia 31 marca 2017 r. do dostosowania kaucji gwarancyjnej, aby przewidywała, w przypadku wszczęcia od dnia 1 kwietnia 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu

obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, o terminy wskazane w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 83, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83. W przypadku usunięcia podmiotu z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

3. W przypadku wszczęcia i niezakończenia przed dniem 1 marca 2017 r. postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

4. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, przyjęta przed dniem 1 marca 2017 r., zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, a jeżeli doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania.

5. Uznaje się, że kaucje gwarancyjne, które zostały złożone w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 ustawy zmienianej w art. 83, i przyjęte przed dniem 1 marca 2017 r., przewidują w przypadku wszczęcia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym, że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania.”;

17) w art. 260:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) art. 112 pkt 2–4, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej;”;

b) w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) art. 149a, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88 i 244) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 uchyla się ust. 4 i 7;

2) w art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis art. 21 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 24:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku funkcjonariusza powołanie albo odwołanie następuje odpowiednio z dniem wskazanym w akcie powołania albo odwołania.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku odwołania funkcjonariusza ze stanowiska dyrektora izby administracji skarbowej funkcjonariusz zachowuje prawo do dotychczasowego uposażenia przez okres 3 miesięcy, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku służby w KAS.”;

4) uchyla się art. 191;

5) w art. 228 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz odwołany ze stanowiska służbowego lub przeniesiony na niższe stanowisko służbowe zachowuje prawo do uposażenia pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa ma na celu przede wszystkim wprowadzenie zmian dostosowawczych związanych z faktem, że ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.) oraz ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.) były procedowane w parlamencie równocześnie z ustawami wskazanymi w przedmiotowym projekcie i nie istniała możliwość uzgodnienia ich treści. Dotyczy to w szczególności nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług. W dniu 1 grudnia 2016 r. uchwalona została ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2024). Ustawą tą wprowadzone zostały dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągальności podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających. Rozwiązania te zostały wprowadzone przez zmiany obowiązujących już przepisów jak i wprowadzenie zupełnie nowych regulacji. Część zmienianych przepisów zawarta została również w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej.

Podobny zbieg procesu legislacyjnego dotyczył ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2001).

Ponadto w przedmiotowym projekcie dodano przepisy, które mają na celu usprawnienie utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej i usunięcie wątpliwości w stosowaniu niektórych przepisów.

Uzasadnienie do art. 1 (zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, zwana dalej „ustawą wprowadzającą KAS”)

1. Uzasadnienie do zmiany art. 1 ustawy wprowadzającej KAS

Zmiana w art. 1 pozwoli na powołanie Zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, Zastępcę Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej i jego zastępcę, naczelnika urzędu celno-skarbowego i jego zastępcę oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości i jego zastępcę przed dniem 1 marca 2017 r. Takie rozwiązanie usprawni

wdrożenie Krajowej Administracji Skarbowej. Organy i jednostki Krajowej Administracji Skarbowej, którymi będą kierować ww. osoby rozpoczną działalność z dniem 1 marca 2017 r.

2. Uzasadnienie do zmiany art. 32 (ustawa – Prawo o ruchu drogowym) oraz do art. 149a (zmiana ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw) ustawy wprowadzającej KAS

Art. 32 ustawy wprowadzającej KAS, który wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, nie uwzględnił przesunięcia terminu uruchomienia programu CEPIK 2.0, którego dokonano w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2001). Ze względu na fakt, że oba projekty ustaw były procedowane w Sejmie niemalże równocześnie, nie istniała możliwość uzgodnienia ich treści, ani w ustawie odraczającej wejście w życie systemu CEPIK 2.0, ani tym bardziej w projektach ustaw związanych z Krajową Administracją Skarbową. W art. 32 ustawy wprowadzającej KAS przewiduje się nowelizację przepisów, które nie weszły jeszcze do systemu prawnego (przy projektowaniu przepisów nowelizujących zakładano, że przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym przepisy uruchamiające CEPIK 2.0 wejdą w życie 1 stycznia 2017 r., podczas gdy termin ten został przesunięty na 4 czerwca 2018 r.). W związku z powyższym, aby wyeliminować wątpliwości w tym zakresie należy dokonać następujących zmian:

- 1) przepisów ustawy wprowadzającej KAS, tak aby uwzględniała przesunięcie terminu wejścia w życie przepisów CEPIK 2.0, tj. w art. 32 ustawy zamiast zmiany w art. 80c w ust. 1 pkt 10 oraz w art. 100ah w ust. 1 pkt 15 należy wprowadzić zmiany w art. 80c w ust. 1 pkt 8 oraz w art. 100c w ust. 1 pkt 10;
- 2) przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. poz. 1273, z późn. zm.), tj. w art. 1 pkt 9 i pkt 17 dodać odpowiednią zmianę art. 80c ust. 1 pkt 10 i art. 100ah ust. 1 pkt 15 przez wskazanie w tych przepisach Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Uzasadnienie do zmiany art. 48 ustawy wprowadzającej KAS (Kodeks karny skarbowy)

Zgodnie z art. 178 § 1 Kodeksu karnego skarbowego do wykonywania orzeczeń w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe stosuje się odpowiednio

przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, jeżeli przepisy Kodeksu karnego skarbowego nie stanowią inaczej. W myśl art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego, w brzmieniu nadanym art. 31 pkt 1 ustawy wprowadzającej KAS, egzekucję przypadku oraz nawiązki na rzecz Skarbu Państwa prowadzi naczelnik urzędu skarbowego według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy Kodeksu karnego wykonawczego nie stanowią inaczej. Oznacza to, że ogólnym organem postępowania wykonawczego w zakresie wykonania orzeczenia o przypadku przedmiotów, wydanego na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego, jest naczelnik urzędu skarbowego.

Jednakże, według art. 198 ust. 2 unijnego kodeksu celnego towary nieunijne, które uległy przypadkowi uznaje się za objęte procedurą składowania celnego. Stosownie zaś do art. 134 ust. 1 akapit 2 unijnego kodeksu celnego towary nieunijne pozostają pod dozorem celnym do momentu zmiany ich statusu celnego lub do czasu, gdy zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii lub zniszczone. Przepisy unijnego prawa celnego pozostawiają państwom członkowskim swobodę co do określenia procedury w jakiej dokonuje się sprzedaży bądź też zniszczenia towarów nieunijnych objętych przypadkiem, jednak wskazują one jako organ wykonujący sprzedaż czy też zniszczenie – organ celny.

W celu zachowania zatem spójności przepisów prawa krajowego z przepisami unijnego prawa celnego, proponuje się dodanie w Kodeksie karnym skarbowym przepisu art. 179 § 5, który będzie wskazywał, że organem wykonującym orzeczenie o przypadku przedmiotów będących towarami nieunijnymi jest naczelnik urzędu celno-skarbowego będący organem celnym. Przepis ten będzie stanowił *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu karnego wykonawczego oraz innych przepisów Kodeksu karnego skarbowego.

4. Uzasadnienie do zmiany art. 83 ustawy wprowadzającej KAS (ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług)

Z uwagi na fakt, że podczas procedowania ustawy z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2024) ustawa wprowadzająca KAS nie została ogłoszona w Dzienniku Ustaw, nie było możliwości uwzględnienia pewnych zmian w tej ustawie wprowadzającej. Projektowane zmiany mają zatem charakter dostosowujący.

Art. 1 pkt 4 lit. a. Zmiana w art. 14 ust. 9f ustawy o podatku od towarów i usług, zwaną dalej „ustawą o VAT”, przywraca obecnie obowiązujące brzmienie tego przepisu, uwzględniające zmiany wprowadzane ustawą o Krajowej Administracji Skarbowej przez wprowadzenie w miejsce dotychczasowego postępowania kontrolnego, w związku z uchyceniem ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, z późn. zm.), odniesienie do kontroli celno-skarbowej na podstawie przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, zwaną dalej „ustawą o KAS”.

Art. 1 pkt 4 lit. b–d. Proponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie, który naczelnik urzędu skarbowego będzie właściwy do poboru podatku z tytułu importu towarów oraz ewentualnych odsetek. Do poboru podatku VAT z tytułu importu towarów właściwym powinien być naczelnik urzędu skarbowego, który zgodnie z przepisami celnymi, jest właściwy do poboru należności celnych przywozowych. Pozostawienie przepisów w niezmienionym brzmieniu może powodować wątpliwości interpretacyjne, czy chodzi o naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru należności z tytułu importu, czy o naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika w sprawach opodatkowania podatkiem VAT.

Art. 1 pkt 4 lit. e. Proponowana zmiana dostosowuje brzmienie art. 87 ust. 2 zdanie drugie ustawy o VAT do zmian wprowadzonych ustawą o KAS, jednocześnie przywracając obecnie obowiązującą konstrukcję tego przepisu.

Zgodnie z wprowadzonymi przepisami, kontrola celno-skarbowa w zakresie przestrzegania przepisów prawa podatkowego kończy się wraz z doręczeniem wyniku kontroli (art. 82 ust. 1 ustawy o KAS). Jeżeli wynik kontroli zawiera nieprawidłowości kontrolowany będzie mógł w terminie 14 dni od jego doręczenia złożyć korektę deklaracji (art. 82 ust. 2 ustawy o KAS). Jeżeli taka korekta nie zostanie złożona, zakończona kontrola celno-skarbowa przekształca się w postępowanie podatkowe z dniem doręczenia postanowienia o takim przekształceniu (art. 83 ust. 3 ustawy o KAS).

W związku z tym proponuje się doprecyzowanie brzmienia art. 87 ust. 4f pkt 2 ustawy o VAT wprowadzanego art. 83 pkt 11 lit. b ustawy wprowadzającej KAS, przez wskazanie, że w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej prowadzonej na podstawie przepisów ustawy o KAS w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się do upływu terminu

3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli celno-skarbowej, jeżeli w tym terminie nie doszło do jej przekształcenia w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie. W przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

Proponowany termin niedokonywania zwolnienia zabezpieczenia zapewnia symetrię z terminem stosowanym w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie (art. 87 ust. 4f pkt 1 lit. b ustawy o VAT).

Art. 1 pkt 4 lit. f. Projektowane zmiany w tym przepisie są zmianami dostosowawczymi, wynikającymi z wprowadzenia ww. ustawą z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw oraz w związku z nowymi zasadami działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej.

Art. 1 pkt 4 lit. g, i–j. Projektowane zmiany w tych przepisach dostosowują odpowiednie nazewnictwo w związku z nowymi zasadami działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej.

Art. 1 pkt 4 lit. h. Analogicznie do przypadku w art. 87 ust. 4f pkt 2 ustawy o VAT, proponuje się wprowadzić w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT przepis, zgodnie z którym zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli celno-skarbowej, jeżeli w tym terminie nie doszło do jej przekształcenia w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna. W przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe zwrotu kaucji nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania. Podobny termin zatrzymania kaucji gwarancyjnej jest stosowany w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna (art. 105b ust. 8 pkt 1 lit. b ustawy o VAT).

5. Uzasadnienie do art. 85 (zmiana ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne)

Proponowana zmiana ma charakter dostosowawczy do regulacji określających kompetencje, właściwość i zadania wykonywane przez organy Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy o KAS, pobór należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów należec będzie do zadań

naczelnika urzędu skarbowego. W pojęciu „pobór” mieści się też pokrycie nieuiszczonej kwoty należności z zabezpieczenia, tym samym niezbędne jest usunięcie przypisania w przepisach prawa celnego wykonywania tych czynności organom celnym.

6. Uzasadnienie do zmiany art. 120 ustawy wprowadzającej KAS (ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej)

Proponowane zmiany służą usunięciu luki w prawie i osiągnięciu pełnej zgodności między ustawą wprowadzającą KAS i ustawą o KAS a ustawą o służbie cywilnej.

W obecnym stanie prawnym dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych objęci są zakresem podmiotowym ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.) przez jej art. 2 ust. 1 pkt 3 zgodnie z którym, korpus służby cywilnej tworzą pracownicy zatrudnieni na stanowiskach urzędniczych w urzędach wojewódzkich oraz innych urzędach stanowiących aparat pomocniczy terenowych organów administracji rządowej podległych ministrom lub centralnym organom administracji rządowej. Taka podległość wynika wprost zarówno z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 578, z późn. zm.), jak i z art. 8 ust. 4 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 543, z późn. zm.). Pierwszy z nich stanowi, że ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlegają dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych jako organy administracji rządowej niezespolonej oraz, na podstawie odrębnych przepisów, inne organy, a w szczególności dyrektorzy urzędów kontroli skarbowej. Z drugiego natomiast przepisu wynika, że ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlegają Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej, Szef Służby Celnej, dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych.

Sytuacja ta zmienia się w nowym stanie prawnym. Po pierwsze, ustawa wprowadzająca KAS w art. 159 pkt 2 uchyla ustawę o urzędach i izbach skarbowych, tym samym przepis stanowiący wprost o podległości dyrektorów izb skarbowych i naczelników urzędów skarbowych Ministrowi Finansów. Po drugie, w art. 40 zmienia się ustawę o działach administracji rządowej, stanowiąc, że ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych podlega Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Ten natomiast nie jest centralnym organem administracji rządowej. Oznacza to, że nowo utworzone

organy Krajowej Administracji Skarbowej, tj. dyrektorzy izb administracji skarbowej, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych nie podlegają Ministrowi Finansów ani centralnemu organowi administracji rządowej tylko Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, który, co należy ponownie podkreślić, nie jest centralnym organem administracji rządowej. Oznacza to, że dyrektorzy izb administracji skarbowej, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych nie są wprost objęci zakresem podmiotowym ustawy o służbie cywilnej, tak jak dotychczas dyrektorzy izb skarbowych i naczelnicy urzędów skarbowych przez jej art. 2 ust. 1 pkt 3.

Co prawda ustawa wprowadzająca KAS w art. 115 nowelizuje ustawę z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525, z późn. zm.), stanowiąc, że organami niezespólonej administracji rządowej są terenowe organy administracji rządowej podporządkowane właściwemu ministrowi lub centralnemu organowi administracji rządowej oraz kierownicy państwowych osób prawnych i kierownicy innych państwowych jednostek organizacyjnych wykonujących zadania z zakresu administracji rządowej w województwie, w tym m.in. dyrektorzy izb administracji skarbowej, naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych, to jednak przynależność dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych do korpusu służby cywilnej powinna wynikać wprost z ustawy o służbie cywilnej.

Proponowana zmiana polegająca na wymienieniu w art. 2 w ust. 1 w pkt 3a ustawy o służbie cywilnej Krajowej Informacji Skarbowej oraz izb administracji skarbowej w sposób jednoznaczny określi status pracowników wymienionych urzędów jako członków korpusu służby cywilnej. Poza zakresem regulacji zostają urzędy skarbowe i urzędy celno-skarbowe wraz z oddziałami celnymi, bowiem pracownicy tych jednostek organizacyjnych są zatrudnieni w izbie administracji skarbowej, o czym przesądza art. 145 ustawy o KAS.

Ponadto ustawa o KAS przewiduje powołanie na stanowiska dyrektorów Krajowej Informacji Skarbowej i izb administracji skarbowej oraz stanowiska naczelników urzędów skarbowych i urzędów celno-skarbowych (a także ich zastępców) przez określony organ (art. 21, art. 23, art. 24, art. 26, art. 27, art. 31, art. 32 i art. 34 ustawy

o KAS). Stosunek pracy na podstawie powołania w rozumieniu Kodeksu pracy jest charakterystyczny wyłącznie dla wyższych stanowisk w służbie cywilnej.

Z tego względu konieczne jest uzupełnienie katalogu wyższych stanowisk w służbie cywilnej, przez wymienienie w art. 52 w pkt 5 stanowisk dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej, naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, a także zastępców tych osób.

Pozostałe zmiany w ustawie o służbie cywilnej uwzględniają przewidziane w ustawie o KAS szczególne rozwiązania dotyczące wymogów, które powinna spełniać osoba powoływana na wyższe stanowisko oraz trybu powołania i odwołania z tego stanowiska.

7. Uzasadnienie do zmiany art. 121 ustawy wprowadzającej KAS (ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych)

W art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie”. Jest to zmiana dostosowawcza do nazw urzędów celno-skarbowych przejętych przez Ministra Rozwoju i Finansów.

8. Uzasadnienie do zmiany art. 160 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS

Zmiana umożliwi niesporządzanie bilansu zamknięcia przez izbę administracji skarbowej na dzień 28 lutego 2017 r., co uprości proces łączenia jednostek. W związku z art. 160 ust. 4 ustawy wprowadzającej KAS, w myśl którego izbę administracji skarbowej łączy się z mającymi siedzibę w tym samym województwie, izbą celną i urzędem kontroli skarbowej oraz w związku z uchynieniem przepisu art. 160 ust. 7 zastosowanie będą miały przepisy o charakterze generalnym wskazane w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047, z późn. zm.). Zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości księgi rachunkowe zamyka się w jednostce przejmowanej na dzień połączenia związanego z przejściem jednostki przez inną jednostkę. Zatem, uchynienie art. 160 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS będzie skutkowało koniecznością zamknięcia ksiąg rachunkowych jedynie w izbie celnej i urzędzie kontroli skarbowej na dzień ich połączenia z izbą administracji skarbowej, tj. na dzień 1 marca 2017 r. Czynność sporządzenia bilansu zamknięcia może zostać wykonana po dniu 28 lutego 2017 r. Jednocześnie, w świetle ustawy o rachunkowości

i art. 160 ust. 4 ww. ustawy, w izbie administracji skarbowej nie powstanie obowiązek zamknięcia ksiąg rachunkowych i sporządzenia sprawozdania finansowego na dzień połączenia.

9. Uzasadnienie do zmiany art. 170 ust. 4a ustawy wprowadzającej KAS

Wprowadzana regulacja ust. 4a w art. 170 stanowi przepis szczególnie wyłączający prawo pracowników i funkcjonariuszy do odprawy w związku z wygaśnięciem stosunku pracy albo służby, w przypadku nabycia przez pracownika albo funkcjonariusza prawa do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy. Projektowane rozwiązanie zapewni równe traktowanie, w zakresie przysługujących świadczeń, pracowników i funkcjonariuszy, którym wygaśnie stosunek pracy albo stosunek służbowy, na podstawie art. 170 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS i przejdą oni na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, w stosunku do pracowników i funkcjonariuszy, którzy przejdą na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS. Należy wskazać, że również ustawa o służbie cywilnej oraz pragmatyki służb mundurowych (np. ustawa o Policji, ustawa o Straży Granicznej), przewidują regulacje ograniczające prawo do pobierania podwójnych świadczeń, w przypadku zbiegu uprawnienia do świadczeń pieniężnych w związku ze zwolnieniem z pracy albo służby oraz nabycia prawa do emerytury.

10. Uzasadnienie do wprowadzenia art. 171a ustawy wprowadzającej KAS

Wprowadzenie art. 171a ma charakter doprecyzowujący. Konieczne jest zapewnienie ciągłości realizowania zadań przez naczelników urzędów skarbowych, którzy, jako organy, nie ulegają zniesieniu w trybie art. 160 ustawy wprowadzającej KAS. Organy te będą bowiem w dalszym ciągu realizowały swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów skarbowych, które nie ulegają likwidacji, ani też łączeniu z innymi jednostkami organizacyjnymi. Zgodnie z przedstawioną zmianą dotychczasowi naczelnicy urzędów skarbowych oraz osoby pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępcy będą wykonywali swoje obowiązki do dnia otrzymania aktów powołania, na podstawie ustawy o KAS, jednakże nie później niż do 31 maja 2017 r. Natomiast dodawany przepis nie wyklucza powołania na te stanowiska po 1 marca 2017 r. w trybie i na zasadach przewidzianych odpowiednio w art. 27 i w art. 31 ustawy o KAS.

11. Uzasadnienie do zmiany art. 199 ustawy wprowadzającej KAS

Znowelizowany ustawą wprowadzającą KAS przepis art. 133 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego stanowi, że naczelnik urzędu celno-skarbowego prowadzi w zakresie swojej właściwości postępowanie przygotowawcze w sprawach przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych enumeratywnie w tym przepisie wymienionych, a ponadto w sprawach o inne, wyszczególnione w przepisie przestępstwa i wykroczenia skarbowe, ujawnione w zakresie swojego działania.

Regulacje art. 199 ust. 1–3 ustawy wprowadzającej KAS wskazują organy właściwe do prowadzenia dochodzeń w sprawach karnych skarbowych wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 marca 2017 r. Nie wskazano natomiast organów właściwych w sprawach przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych ujawnionych w zakresie swojego działania przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne, w których przypadku przed dniem 1 marca 2017 r. nie wszczęto postępowań przygotowawczych. Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku czynów wymienionych w art. 133 § 1 pkt 1 in fine Kodeksu karnego skarbowego zasadą jest w istocie właściwość naczelnika urzędu skarbowego do prowadzenia postępowania przygotowawczego, a właściwość naczelnika urzędu celno-skarbowego zachodzi jedynie wobec czynów ujawnionych w zakresie swojego działania przez ten organ.

W związku z powyższym, dodanie proponowanej regulacji art. 199 ust. 4 do ustawy wprowadzającej KAS spowoduje, że czyny z art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł Kodeksu karnego skarbowego, ujawnione w zakresie swojego działania przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne, w przypadku których przed dniem 1 marca 2017 r. nie wszczęto postępowania przygotowawczego, znajdą się we właściwości naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Ponadto proponowana regulacja ma istotne znaczenie dla uniknięcia ewentualności umorzenia przez sąd sprawy z uwagi na przesłankę z art. 17 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania karnego, w związku z art. 113 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, tj. brak skargi uprawnionego oskarżyciela.

12. Uzasadnienie do zmiany art. 202 ustawy wprowadzającej KAS

Postępowanie zabezpieczające nie jest integralną częścią postępowania kontrolnego, co potwierdza art. 14d ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej, zgodnie z którym dyrektor urzędu kontroli skarbowej w toku postępowania kontrolnego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego na majątku kontrolowanego. Jest to odrębna procedura, regulowana przepisami ustawy – Ordynacja podatkowa, która może być stosowana w toku postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej. Organ kontroli skarbowej posiada więc odrębną kompetencję do dokonania zabezpieczenia. Zasada kontynuacji postępowań kontrolnych zawarta w art. 202 ust. 1 nie dotyczy więc postępowania zabezpieczającego. Wobec powyższego konieczne jest dodanie ust. 1a, który jako przepis kompetencyjny, umożliwi w ramach kontynuowanych postępowań kontrolnych, dokonanie przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zabezpieczenia zobowiązania podatkowego.

Przepis ust. 2 wskazuje Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jako organ właściwy po dniu 1 marca 2017 r. w sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Przepis ten nie obejmuje jednak postępowań wszczętych i niezakończonych, przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS, prowadzonych przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w ww. sprawach. Wobec powyższego w dodanym ust. 2a uregulowano kontynuację postępowań w sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy; organem właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

Jednocześnie, mając na względzie zakres przedmiotowy ust. 2, konieczne jest określenie organu właściwego w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, oraz do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w odniesieniu do decyzji wydanych w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej. Organem tym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej (ust. 2b).

Mając na względzie dotychczasowy tryb zaskarżania i wzruszania decyzji organów kontroli skarbowej określony w art. 26 ustawy o kontroli skarbowej, w celu wyeliminowania wątpliwości przy ustalaniu właściwości naczelnika urzędu celno-skarbowego w sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie ustawy wprowadzającej KAS, konieczne jest doprecyzowanie ust. 3 przez wskazanie, że organem tym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

Przepis ust. 3 nie obejmuje postępowań wszczętych i niezakończonych, przed dniem wejścia w życie ustawy o KAS, prowadzonych przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej w sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wobec powyższego w dodanym ust. 3a wskazano, że w ww. sprawach organem właściwym, po dniu wejścia w życie ustawy wprowadzającej KAS, jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

Jednocześnie mając na względzie zakres przedmiotowy ust. 3, konieczne jest określenie organu właściwego w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, oraz do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w odniesieniu do decyzji wydanych w pierwszej instancji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej. Organem tym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej (ust. 3b).

12. Uzasadnienie do zmiany art. 203 ustawy wprowadzającej KAS

Mając na względzie dotychczasową praktykę Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej do wyznaczania na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy o kontroli skarbowej poszczególnych dyrektorów urzędów kontroli skarbowej do prowadzenia działań analitycznych w wybranych obszarach dla całego kraju lub jego określonej części szerszej niż zasięg terytorialny działania tych dyrektorów oraz pozyskiwania w tym celu informacji na podstawie art. 7c i art. 7d ustawy o kontroli skarbowej,

wskazane jest aby rozpoczęte postępowania na podstawie art. 7c i art. 7d ww. ustawy były kontynuowane przez naczelników urzędów celno-skarbowych mających siedzibę w tym samym województwie co dyrektor urzędu kontroli skarbowej, który je rozpoczął. W związku z powyższym w art. 203 ust. 1 doprecyzowano że, kontynuatorem spraw niezakończonych przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

Stosownie do art. 7c i art. 7d ustawy o kontroli skarbowej informacji w trybie określonym w tych przepisach, oprócz dyrektora urzędu kontroli skarbowej może żądać Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej. W ust. 1 uregulowano kontynuację postępowań w zakresie pozyskiwania informacji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej. Wobec powyższego konieczne jest wskazanie organu właściwego w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 marca 2017 r. związanych z udostępnianiem informacji Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej. Organem tym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej, który prowadzi przedmiotowe sprawy na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. ustawy o kontroli skarbowej (dodawany ust. 2).

Informacje, o których mowa w art. 7c i art. 7d ustawy o kontroli skarbowej przed dniem 1 marca 2017 r., są udostępniane na podstawie postanowienia organu kontroli skarbowej (dyrektora urzędu kontroli skarbowej albo Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej). Wobec powyższego konieczne jest określenie organu właściwego do rozpatrzenia zażalenia na ww. postanowienie. Organem tym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej (dodawany ust. 3).

13. Uzasadnienie do zmiany art. 205 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS

Mając na względzie regulacje wynikające z art. 26 ust. 1 ustawy o kontroli skarbowej, konieczne jest doprecyzowanie art. 205 ust. 1 przez wskazanie, że odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się, do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

14. Uzasadnienie do art. 222a ustawy wprowadzającej KAS

W związku ze zmianą brzmienia art. 105b ust. 1 pkt 4 i ust. 14 ustawy o VAT dodano przepis przejściowy – projektowany art. 222a ust. 1.

Zmiana w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT przewiduje, że kaucję gwarancyjną może złożyć podatnik, który upoważnił bank mający siedzibę na terytorium kraju albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, której jest członkiem (dalej „SKOK”), prowadzące rachunek wskazany w zgłoszeniu identyfikacyjnym, na który dokonywana jest zapłata z tytułu dostawy towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy, do przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, dyrektorowi izby administracji skarbowej lub Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na tym rachunku. W świetle tego przepisu upoważnienie ma dotyczyć przekazywania przez bank albo SKOK wskazanych informacji ww. organom. Objęcie tym przepisem naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego, dyrektora izby administracji skarbowej lub Szefa Krajowej Administracji Skarbowej ma na celu zapewnienie kompletności uzyskiwania informacji przez właściwe organy, w związku z nowymi zasadami działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej. Zmianie tej towarzyszy wprowadzana niniejszą ustawą zmiana delegacji zawartej w art. 105b ust. 14 ustawy o VAT, w związku z czym konieczne będzie wydanie nowego rozporządzenia, w miejsce obecnego rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie wzorów upoważnienia do przekazywania organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunku oraz oświadczenia o cofnięciu tego upoważnienia (Dz. U. poz. 2272).

Mając powyższe na uwadze należy zapewnić, aby upoważnienia złożone przed dniem 1 marca 2017 r. na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT w brzmieniu obowiązującym do dnia 28 lutego 2017 r., według wzoru określonego rozporządzeniem z dnia 29 grudnia 2016 r. zachowały moc po dniu 28 lutego 2017 r. – tak aby podmioty, które takie upoważnienia złożyły nie musiały w bardzo krótkim okresie (co ze względów techniczno-organizacyjnych mogłoby być prawie niewykonalne) składać nowych upoważnień w związku ze zmianą brzmienia art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT oraz z utratą mocy rozporządzenia z dnia 29 grudnia 2016 r., co nastąpi z dniem 1 marca 2017 r. W celu zapewnienia, że na podstawie dotychczasowych upoważnień będą mogły uzyskiwać odpowiednie organy informacje o transakcjach dokonywanych

na rachunku wskazano, że upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, dyrektorowi izby administracji skarbowej lub Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

W związku ze zmianą art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT konieczne stało się dodanie przepisów przejściowych (projektowany art. 222a ust. 2–5).

Zgodnie z brzmieniem art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT obowiązującym od dnia 1 marca 2017 r. zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania. Kaucje gwarancyjne, o których mowa w art. 105b ust. 1 ustawy o VAT, przyjmowane od 1 marca 2017 r. będą objęte tą regulacją „od razu”.

Przepis przejściowy (projektowany art. 222a ust. 2) wskazuje, że podmioty, które przed dniem 1 marca 2017 r. złożyły kaucję gwarancyjną w formie gwarancji lub upoważnienia i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, mają czas do 31 marca 2017 r. do dostosowania kaucji gwarancyjnej, aby przewidywała w przypadku wszczęcia od dnia 1 kwietnia 2017 r. kontroli celno-skarbowej, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia – do upływu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym czasie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania. W przypadku niedostosowania kaucji do tych wymogów podmioty zostaną usunięte w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, który powinien wydać odpowiednie postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

W związku ze zmianą art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT dodano również przepis przejściowy, który reguluje zasady postępowania w przypadku wszczęcia

i niezakończenia przed dniem 1 marca 2017 r. postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna. W takim przypadku zwrotu kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywać się do czasu zakończenia tego postępowania (projektowany art. 222a ust. 3), analogicznie do „starych” zasad.

Dodano również przepis przejściowy dotyczący skutków wszczęcia kontroli celno-skarbowej dla kaucji „starych”, tj. przyjętych przed dniem 1 marca 2017 r. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna przyjęta przed 1 marca 2017 r. – zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany do czasu zakończenia tego postępowania (projektowany art. 222a ust. 4). W przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej we wskazanym okresie przejściowym w stosunku do kaucji „starych” (przyjętych przed 1 marca 2017 r.) nie będzie stosowane przedłużenie terminu zwrotu kaucji o 3 miesiące od zakończenia tej kontroli (jak wyżej wskazano kaucja nie będzie zwracana do czasu złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli, a jeżeli to nie nastąpi i dojdzie do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany do czasu zakończenia tego postępowania). Wprowadzenie nowej zasady do kaucji „starych” mogłoby naruszać interesy podmiotów „w toku”.

Jeżeli natomiast w przypadku kaucji przyjętych przed dniem 1 marca 2017 r. dojdzie do wszczęcia kontroli celno-skarbowej po ww. okresie przejściowym, tj. po 31 marca 2017 r., będą stosowane zasady ogólne i zwrot kaucji nie będzie dokonywany do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania.

W związku z ww. zmianami konieczne było wprowadzenie regulacji przejściowych w stosunku do przyjętych przed 1 marca 2017 r. kaucji złożonych w formie gwarancji bankowej/ubezpieczeniowej lub upoważnienia organu, przewidujących odpowiednie

przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, dostosowane do terminu przedłużenia tej odpowiedzialności w zależności od momentu wszczęcia kontroli celno-skarbowej (tj. w okresie od 1 do 31 marca 2017 r. albo po 31 marca 2017 r.). W przeciwnym wypadku podmioty musiałyby zostać usunięte z wykazu podmiotów, które wniosły kaucję gwarancyjną, gdyż złożone przez nie gwarancje/upoważnienia nie spełniałyby nowych wymogów ustawowych.

Kaucje przyjmowane od 1 marca 2017 r. w formie, o której mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 lub 3 (gwarancja bankowa/ubezpieczeniowa lub upoważnienie organu), powinny od razu przewidywać, że w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna nastąpi odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia – do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe – do czasu zakończenia tego postępowania (art. 105b ust. 3c i 3 f ustawy o VAT, który odnosi się do art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT). W przypadku natomiast kaucji złożonej w formie depozytu do urzędu skarbowego, jeżeli zostanie wszczęta kontrola celno-skarbowa, naczelnik urzędu skarbowego nie dokona zwrotu depozytu do odpowiedniego terminu wynikającego z nowego brzmienia art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT.

Przyjmując regulacje przejściowe w stosunku do kaucji przyjętych przed 1 marca 2017 r., kierowano się zasadą, aby odpowiednio zabezpieczały interesy budżetu państwa oraz były jak najmniej uciążliwe dla podatników.

W związku z tym wprowadzono przepis przejściowy (projektowany art. 222a ust. 5), zgodnie z którym uznawano by, że kaucje gwarancyjne w formie gwarancji/upoważnienia złożone i przyjęte przed dniem 1 marca 2017 r. przewidują w przypadku wszczęcia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po

upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania. Wprowadzenie projektowanego art. 222a ust. 5 spowoduje, że zagwarantowane będą interesy budżetu państwa, bowiem możliwe będzie uruchomienie tych gwarancji/upoważnień, w przypadku wszczęcia we wskazanym okresie kontroli celno-skarbowej oraz odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie ważności upoważnienia, o terminy wskazane w tym przepisie.

Jednocześnie należy podkreślić, że wprowadzane przepisy nie zabraniają podatnikom (jeżeli uznają to za stosowne) do wystąpienia po dniu 28 lutego 2017 r. o zwrot uprzednio złożonej kaucji gwarancyjnej, który będzie dokonany z uwzględnieniem obowiązujących przepisów.

15. Uzasadnienie do zmiany art. 260 ustawy wprowadzającej KAS

Dla zachowania spójności ze zmianami proponowanymi w art. 1 pkt 1a ustawy wprowadzającej KAS konieczne jest, aby zmiany w zakresie art. 112 pkt 2–4 ustawy wprowadzającej KAS (zmiany ustawy o służbie cywilnej) weszły w życie w tym samym dniu.

Data wejścia w życie przepisu art. 149a, dodawanego w ustawie wprowadzającej KAS, jest powiązana z datą wejścia w życie ustawy nowelizującej Prawo o ruchu drogowym.

Uzasadnienie do art. 2 (zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej)

1. Zmiana art. 21, art. 23 i art. 24 ustawy o KAS jest konsekwencją zmian dokonanych w art. 112 ustawy wprowadzającej KAS w zakresie ustawy o służbie cywilnej. Uchylenie przepisów ust. 4 i 7 w art. 21, dotyczących powołania albo odwołania Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, wiąże się z tym, że przepisy te są zbędne. W Krajowej Informacji Skarbowej nie będą wykonywane zadania zastrzeżone dla

funkcjonariuszy więc w tym zakresie zastosowanie znajdą regulacje ustawy o służbie cywilnej. Analogiczne zmiany zaproponowano w stosunku do zastępcy dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (zmieniany art. 23 ust. 3). W przypadku zaś dyrektora izby administracji skarbowej (art. 24 ust. 4 i 7) konieczne jest uregulowanie sytuacji w sposób odmienny. Zmiana podyktowana jest koniecznością określenia sytuacji, w której na stanowisko dyrektora zostanie powołany nie członek korpusu służby cywilnej ale funkcjonariusz. Powyższa regulacja odnosząca się do dyrektora izby administracji skarbowej dotyczy również: zastępcy dyrektora izby administracji skarbowej (art. 26 ust. 3 ustawy o KAS w związku z art. 24 ust. 4 i 7 ww. ustawy), naczelnika urzędu skarbowego i jego zastępcy (art. 27 ust. 3 i art. 31 ust. 3 ustawy o KAS w związku z art. 24 ust. 4 i 7 ww. ustawy) oraz naczelnika urzędu celno-skarbowego i jego zastępcy (art. 32 ust. 3 i art. 34 ust. 3 ustawy o KAS w związku z art. 24 ust. 4 i 7 ww. ustawy).

Kwestie związane z powołaniem i odwołaniem członków korpusu służby cywilnej ze stanowiska reguluje Kodeks pracy w rozdziale III oddziale 1 „Stosunek pracy na podstawie powołania”. Zgodnie z art. 70 § 2 tej ustawy, odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W okresie wypowiedzenia pracownik ma prawo do wynagrodzenia w wysokości przysługującej przed odwołaniem (art. 70 § 2).

2. Uchylenie art. 191 ustawy o KAS ma na celu dostosowanie rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi w Służbie Celno-Skarbowej do tych rozwiązań, które funkcjonują w innych służbach mundurowych. W służbach mundurowych jak Policja czy Straż Graniczna stanowiska służbowe funkcjonariuszy nie podlegają opisowi i wartościowaniu. Opisy i wartościowania stanowisk służbowych zostały wprowadzone w Służbie Celnej ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1799) i od początku budziły wątpliwości, co do potrzeby ich stosowania w formacji mundurowej, jaką jest Służba Celna. Podobne rozwiązanie, jak w ustawie o Służbie Celnej zastosowano w odniesieniu do Służby Celno-Skarbowej w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej. Jednakże biorąc pod uwagę, że w takich służbach mundurowych jak Policja czy Straż Graniczna stanowiska służbowe funkcjonariuszy nie podlegają opisowi i wartościowaniu, należy uchylić przepis art. 191 ustawy o KAS.

3. Stosownie do art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.) urzędnik służby cywilnej przeniesiony na inne

stanowisko zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko. Proponowana zmiana ma na celu zrównanie uprawnień funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej oraz urzędników służby cywilnej w przypadku przeniesienia na niższe stanowisko służbowe. Tak jak w przypadku urzędnika służby cywilnej funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej w powyższym przypadku będzie przysługiwało uposażenie w wysokości pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy. Zasada ta będzie stosowana również w przypadku odwołania funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej ze stanowiska służbowego.

Przepis końcowy – art. 3

Projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wejście w życie ustawy z ogłoszenia usprawni zrealizowanie zadania, określonego w art. 164 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS w zakresie tworzenia Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności w zakresie wnioskowania o powołanie dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcy, dyrektora izby administracji skarbowej i jego zastępcy oraz przygotowania aktów powołania naczelników urzędów celno-skarbowych i ich zastępców oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości oraz jego zastępcy. Powołania osób na te stanowiska powinny bowiem nastąpić przed dniem 1 marca 2017 r.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i w związku z tym nie podlega notyfikacji. Ponadto projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, zgodnie z § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Oświadczenie o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

pozostałe jednostki (oddzielnie)										
Źródła finansowania										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projektowana ustawa spowoduje w 2017 r. zmniejszenie wydatków budżetu państwa o około 40 mln zł (szacunkowa liczba osób uprawnionych do podwójnej odprawy wyniosłaby ok 2200 osób, zaś średnia wysokość odprawy wyniesie ok 18 tys. zł.) Zmniejszenie wydatków jest związane z brakiem konieczności wypłaty podwójnych odpraw pracownikom i funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy a jednocześnie ich stosunki pracy i służby wygasną w trybie określonym w art. 170 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o KAS.</p> <p>Natomiast szacunkowe oszczędności dla budżetu państwa z tytułu skrócenia czasu gwarantowania uposażenia w przypadku odwołania funkcjonariusza lub przeniesienia go na niższe stanowisko wyniosą ok. 300 tys. zł (2 tys. zł x 3 miesiące x 50 przypadków odwołań/przeniesień w ciągu roku = 300 tys. zł). Zakłada się, że średnia obniżka uposażenia wyniesie ok. 2 tys. zł.</p>									

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		

Omówienie wpływu	Nie ma wpływu na ww. obszary.
------------------	-------------------------------

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy z uwagi na charakter projektowanych zmian (zmiany dostosowawcze).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

--

Warszawa, 14 lutego 2017 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

RKT-13258-2017

KPRM

DPUE.920.298.2017 / 4/AK, MN

dot.: RM-10-19-17 z 13.02.2017 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

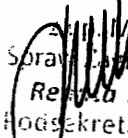
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Ministra
Spraw Zagranicznych
Ryszard Szczęch
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Pan Mateusz Morawiecki
Departament Rady Ministrów
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów
wpłynęło 14.02.2017